

je dofonjany a so wschitko, sčtož widzimy, s nicžeho je sczinjene.“ Pšhes wěru snajesch tón sałožk, na kotrymž stejisch. Ty snajesch starý sałožk semje. Tón njeje tať mi a tebi nicžo nastať, wón šo czi tež njemóže tať mi a tebi nicžo pod nohomaj precž wuřunycz. Twój Bóh je jón stworiť a je jón na sťaku, na šwoju šwjatu luboscž a na šwoju wolu sałožik. Nětko móžemy my tež twjerdze postupicž, my wěmy, na cžim stejimy. Nětko móžemy tež směrom spacž, wschať wěmy, nasche łožo je sałožene na Božu šmilnoscz a wschedomóz. Wostaj tych mudrych, kiž šu pšchi šwojej mudrosčzi tať hlupi, šo šebi myřla, šo je semja šama wot šo nastaťa pšhes šobusťutkowanje wschelaťich mozow. Njech rycža, sčtož chzedža! My stejimy twjerdscho w tej wěrye, kotraž wuřnawa: „tež to dno pod mojim domom, tež moju šahrodu a moje polo dzerži a nořy Boža wěczna hnada a wschedomóz.“ My spusczamy šo radšcho na teho, kiž wschě mozy pľodži, hacž na te mozy. — A kaž je Bóh to dno a tón podložk pod naschimaj nohomaj s hnady stworiť, na kotrymž šwonkomuje stejimy, tať je nam tež dno a podložk darik, na kotrymž nasch šnutskomny cžlowjeť stejí.

Ja sałožu šo zple na Křysta drohu krej;
 Tať Bóh šo na mni šmili, šo šo mnu derje stej'.
 Ja hubjemy a řhudy
 Ššym hewať na šwěcže.
 Sčtož mi je krařne tudy,
 To Jesuř wudželi.

Wjeřel šo! Na semi stejó, stejisch na bóřkim podložku. A tola šo tutón podložk junu hnuje. Semja šo sestari, kaž drařta, a šo pšchemobroczi, kaž pľat, hdyž Bóh ju pšchemobroczi. Ale šwjaty nowy twar wobsteji. Jesuř Křyřtuř šo njesestari, a tón nowy šwět, do kotrehož šwojich pšchěřadži, wostanje tež wěcznje. We wěrye mařch twjerdy podložk na šwěcže, we wěrye mařch wěczny podložk w nowym Edenje. — Wot štworjenja šwěta kroczi japoschtoť dale ř přenimaj cžłowřkimaj bratromaj a ř přenimaj wopornymaj woľtarjomaj. Pšhes wěru je Bohu poľniřchi wopor woprowať Abel, dnyřli Āain. Āain, rólnik, woprowasche wot pľodow šwojeho pola, Abel, wowczěř, wot přeniczkow šwojeho štađka. Běchu tute škoczata lěpřche, hacž